

Door de grote belangstelling begon de lezing te laat, omdat we van een kleine naar een grotere zaal moesten. Ondertussen overdacht meneer Bakker deze zaak en vertelt: we verlieten zaal 42 en kwamen in zaal 75. Nu bestaat er een hermetische openbaring die ik helaas niet meer heb, maar waarvan één zin me nu te binnen schoot, nl dat wanneer je nu ging tellen op de wijze der filosofen dan tel je van het getal 42 de vier en de twee bij elkaar op en dan krijg ZES. 7 en 5 is samen 12. We zouden het met zijn allen over de Maan hebben dat is nog erg subjectief en dat is 6 en het is blijkbaar de bedoeling geweest dat we door het oponthoud een aanlooperperiode kregen, zodat we nu in 12 zitten om denk ik wat objectiever te worden.

schema zoals het op het bord stond:
algemeen beginsel van Vorm - overgang - concreet - oerbron - vormen
horoscoop
persoonlijkheid (persoonlijk ik
(inhoud/lichamelijk

eigenschappen:

- 1) geheugen i.v.m. hersenwerking ook invloed op leervermogen op 2/6
- 2) reactie - actie
- 3) spiegelwerking
- 4) projectie
- 5) lenswerking
- 6) verbeelding

overige: de omgeving
afstamming
het volk

Man / vrouw

lichamelijk:
maag -
ingewanden
hersen - blaas
zenuwknopen

individuatie

zon vulcanus venus
geest ⊙
psychisch volgroeid

mars jupiter saturnus
fysiek volgroeid

Toen ik alles op papier had staan en dit schema had opgezet was ik toch zelf weer verbaasd over de veelomvattendheid van de maan. Als je het goed beschouwd is de maan eigenlijk het beginsel wat achter de horoscoop in zijn totaliteit zit. Praten over de maan betekent dus dat je het eigenlijk over de horoscoop in zijn geheel hebt.

Over "projectie" zal ik wel wat vertellen, maar u kunt zelf ook een boek over psychologie raadplegen daarover, zodat u kunt leren integreren wat wij astrologisch gezien onder de maan verstaan. Het leren integreren van het begrip projectie en alles wat daaraan vastzit geeft u een heel stuk zelfverwerkelijking en individuatie. Het begrip Maan IN HET ALGEMEEN is "het beginsel van VORM".

Geen enkele vorm, of het nu een menselijke, dierlijke, plantaardige of een kristal-lijne is, of het een droombeeld of een denkbeeld is doet niet ter zake, alles wat vorm heeft wordt aan de gang gezet, uitgebeeld door de maan.

Zodra we het dus over welke lichaams- of verschijningsvorm dan ook hebben in denken voelen of handelen, dan zit daar altijd als oerbron de maan achter. Daarom heb ik ook gezegd dat de maan niet de concrete vorm is, maar de overgang van het abstracte naar het concrete.

Demeter, die wij als heer van de Cancer-fase nemen (eigenlijk de Almoeder) is de bron van alle vormen en zo is de maan ook in ons persoonlijk leven de bron van alles wat in ons leven vorm krijgt. Of dat nu goed of niet goed is, doet niet terzake, het is de maan die dat doet.

Nu even het cosmische gedeelte. Daarvoor moet u even kijken naar bovenstaand schetsje van zon vulcanus venus aarde met maan mars jupiter saturnus

De maan draait om de aarde, en de aarde staat in één van de brandpunten van de Maansbaan/de maansfeer. Cosmisch gezien is de maan dus het veld/de sfeer waardoor alles wat buiten de aarde ligt, de aarde moet bereiken en omgekeerd moet alles wat van de aarde uitgaat naar het cosmische, naar het andere toe, altijd via die maansfeer.

Die maansfeer zit niet alleen om die aarde, maar ook door die aarde. De aarde als geheel is a.h.w ingebed in de sfeer van de maan.

In ons eigen leven is het niet anders. Wij hebben een stoffelijk lichaam en daaromheen zit de aura en die aura is eigenlijk de uiterste grens van de maansfeer die je dus kunt vergelijken met de maansfeer die om de aarde zit.

Demeter is de uiterste grens van het zonnestelsel wat wil zeggen dat het hele zonnestelsel is gebed in de sfeer van Demeter, zodat Demeter zijn invloed kan uitoefenen op elk onderdeel van het hele stelsel en overal in dat stelsel zijn vormeigenschappen kan manifesteren.

Wij als mens, als stoffelijk lichaam gezien hebben dus ook een aura, een maanlichaam, een maansfeer om- zowel als in ons lichaam zitten die sommige mensen kunnen waarnemen, hoewel we het dan meestal nog hebben over de gezondheids-aura die een klein stukje buiten het lichaam uitsteekt. Mensen die de hele aura ooit hebben waargenomen, zullen verrukt zijn omdat het er zo mooi uitziet.

Zogoed als dus de aarde staat in één v.d. brandpunten van de maansbaan, zo is er ook in ons lichaam zo'n brandpunt van onze aura ~~zitten~~. Dat is wat men in de Oosterse filosofie noemt de Anahata chakra die bij het borstbeen zit, waar dus de maan zijn aangrijppingspunt heeft. Waar we fysiek de thymus-klier hebben die zoals u weet in de 7 eerste levensjaren een dominante rol vervult bij de groei van het lichaam en die later wat atrofeert, maar toch wel zijn functie behoudt. Ons stoffelijk lichaam is dus ook gebed in en doortrokken van een maanlichaam evenals de aarde doortrokken is van- en gebed is in de maansfeer.

Door dit maanlichaam wordt onze persoonlijkheid bepaald en daar hebben we twee typische verschijnselen in nl. de maan als middelpunt, het persoonlijke IK en de maan als lichaam waarin alle ervaringen, alle gevoelens, alle gedachten en alle levensfuncties als inhoud werkzaam zijn en ons stoffelijk lichaam met ons denken en ons voelen, helemaal in staat te stellen als IK op te treden, als denker, als voelend mens en als mens die zich naar buiten kan manifesteren in zijn handelen.

Dat maanlichaam bevat dus een aantal componenten die berusten op ervaringen die we vanaf onze geboorte tot onze dood verzamelen en die daar hun sporen nalaten en hun uitwerking krijgen.

De Maan in de horoscoop berust in feite op wat ons samenstelt, de organische verbanden, onze geheugenfunctie en al wat daar aan vastzit, dat wat we mee hebben gemaakt, dat bepaalt de inhoud en de structuur van ons lichaam (de ontwikkeling daarvan) dus wat we bij geboorte als gegeven hebben meegenomen en dat bepaalt in hoge mate al die andere functies die we aan de maan toekennen.

Wat is nu die Maan als het persoonlijk ik. Ik ga er van uit (voor u stel ik het als hypothese, voor mezelf is het een overtuiging) dat de mens niet bij geboorte een éénmalig leven heeft en dan weer in zijn geheel verdwijnt waarna hoogstens al zijn ervaringen in de cosmos opgaan. Mijn uitgangspunt/overtuiging is dat er een blijvende entiteit moet zijn, wat Hoger Zelf, het IK of Het genoemd kan worden, die op zijn eigen gebied een eigen ontwikkelingsgang doormaakt, op het gebied dus van de Geest (☉), op het gebied van voelen, denken en handelen af en toe verschijnt en dat verschijnen zou je ook een projectie kunnen noemen.

Daarmee is dus aangegeven dat het persoonlijke ik nooit iets zelfstandigs is, maar altijd een projectie, je zou je kunnen voorstellen als ik die gebieden (zie schema) zie als laagsgewijze toenemend in dichtheid en ik werp daar een lichtstraal door, dat die lichtstraal pas zichtbaar wordt op die scheidingsgebieden. Je kunt nl pas een lichtstraal waarnemen wanneer er iets is wat die lichtstraal weerkaatst, opvangt of bundelt. Zo is het mijn overtuiging dat de menselijke entiteit van tijd tot tijd a.h.w. uit zichzelf een straal uitwerpt naar beneden en daardoor 3 toestanden van bewustzijn een semi-ikje als projectie van zichzelf in die 3 gebieden gooit. U moet nooit vergeten dat bewustzijn nooit mogelijk is, als er geen vorm is waarin men zich bewust is. Bewustzijn is opzichzelf wel een toestand, maar volslagen afhankelijk van iets wat een vorm heeft.

Ik kan me bijv. niet bewust worden van een auto die voorbij-rijdt, als ik niet mijn ogen (dus een onderdeel van mijn lichaam) gebruik om die auto waar te nemen.

Als iks niets kan waarnemen, of voelen of ondergaan, ben ik me ook niet bewust.

Het kan dan best zijn dat ik me op een andere manier ergens bewust ben, maar in elk geval op dit stoffelijke gebied ben ik me niet bewust.

Ik geloof bijv. dat u allemaal zoals u hier zit zich niet helemaal van uzelf bewust bent, net zo min als ik. Dat komt dan omdat wij hier in een toch wel overkoepelende eenheid met zijn allen bezig zijn op een gebied van denken en voelen over de Maan. U luistert en ik zeg wat, maar ik hoop dat wat ik zeg eigenlijk ook uit uw eigen ijle bewustzijn naar voren komt, maar in ieder geval zijn we ons persoonlijk ik even kwijt. Er zal maar een enkeling zijn die zich bewust is dat hij IK is. We zijn het wel, maar we hebben daar niet het bewustzijn wat we hier in ons stoffelijk lichaam hebben.

Er zijn dus 3 lagen in het bewustzijn, denken, voelen en handelen die dus behoren tot onze vitale openbaring en tot ons vitale menszijn. Daar hebben wij dus ons IK wat zich in zijn projectie steeds kan verplaatsen en dat is één v.d. merkwaardige eigenschappen van de Maan, het is het IK in zijn verplaatsbaarheid.

We zijn op het ogenblik weliswaar in hoge mate mentaal bezig, maar we staan ook gevoelsmatig open, dat we meer willen aanvoelen van het wezenlijke van de Maan, dus eigenlijk zitten we samen zo'n beetje in dat denken en voelen gemeenschappelijk en dat Ikje van ons luistert bij de één meer verstandelijk, bij de ander meer gevoelsmatig. Wij kunnen dat persoonlijke Ik permanent verplaatsen. Als u heel erg in een boek verdiept bent, bent u ook uw persoonlijke ik kwijt, u leeft in dat boek. Uw persoonlijke ik is er wel, maar het is opgegaan in dat boek. Zo kunt u ook opgaan in de muziek. Dat is dus eigenlijk die straal die er omheen zit.

Maar in feite is er geen bewustzijn mogelijk (zei ik) als we niet een lichaam hebben waarin en waardoor we ons bewust zijn. In het niet-zichtbare moet dus een lichamelijk iets bestaan, dat in zijn totaliteit waarneembaar is in de aura, waarin die drie elementen zitten, die niet zozeer in volgorde zitten, maar ook als bollen door elkaar heengaan en waarvan de buitenste ook de binnenste weer doordringt, zodat je niet zo'n grote afstand hoeft af te leggen, want die semi-ikjes zitten allemaal in een kringetje in ons corpus. U kunt wel denken "welke trein moet ik nemen", maar daar kunt u ondertussen rustig bij blijven zitten, maar de verplaatsbaarheid van het Ik is er wel, nl van het waakbewuste naar het voelen, luisteren, genieten; of naar het denken (praten, beschouwen).

In het schema kan ik dus in eivorm die verbinding tussen denken-voelen-handelen tekenen, dat is dus het persoonlijkheidslichaam en dat is dus de andere kant van de maan. We hebben dus de maan als middelpunt en dan krijgen we het ik in zijn verplaatsbaarheid (ik denk- ik voel-ik handelen) en we krijgen de inhoud van dat lichaam en die inhoud wordt steeds gevoed en ontwikkeld door allerlei ervaringen, gebeurtingen zou je kunnen zeggen en de concretisaties daarvan dat zijn die verschillende eigenschappen die de maan heeft (ook in de horoscoop) en die beruwt op alle ervaringen die in ons geheugen en in ons maanlichaam zijn opgebouwd.

Op zichzelf is dat ook weer niet zo moeilijk te begrijpen, want ons lichaam heeft ook een geheugen, een spiergeheugen. Iemand die eenmaal heeft leren zwemmen kan misschien jarenlang niet meer in het water geweest zijn, maar als hij er weer inspringt kan hij zwemmen. Hetzelfde geldt voor fietsen. Ons lichaam heeft dus een geheugen, wat weliswaar buiten ons waakbewuste staat, maar wat ingebouwd is. En zo heeft dus ook deze maansfeer een geheugen. Dat maanlichaam heeft dus een denkstuk dat alles doordringt, een gevoelsstuk wat ook alles doordringt en wat we dan noemen de matrix van het lichaam wat eigenlijk de verbinding van het bovenste gedeelte en het onderste gedeelte is (zie schema) en dat is dan de Maan.

U ziet dan dat in de verhouding zon-maan-ascendant (geest, ziel en lichaam) de maan de functie van de middelaar vervult. De middelaar tussen het geestelijke en het stoffelijke. U ziet dus dat de groei v.d. mens in feite alleen maar mogelijk is door dit gedeelte (zie schema).

Aan het lichaam kunnen we niet zoveel veranderen, het is een gegeven grootheid, hetzij door erfelijkheidsfactoren, onseras-eigenschappen wtc. gevormd en aangezien de Geest a.h.w. de andere kant v.d. medaille (het corpus) is, kun je rustig zeggen dat ook die geestkant een gegeven grootheid is, in zijn eigen ontwikkeling op zijn eigen gebied en het betekent alleen dat naarmate men zich in die onderkant ontwikkelt, door reflexie men daar ook een stuk ontwikkeling krijgt en omgekeerd dat wanneer daar een nieuwe impuls ontstaat er ook een reflex van naar het lichaam gaat, maar verder verander je niet. Hoe kun je nu het beste deze 2 polen met elkaar in contact brengen? Dat is natuurlijk door die verticale lijn, door dat persoonlijke ik.

Maar dat is toch nog wel erg ongestructureerd, zoals u wel begrijpt. Het heeft natuurlijk wel een zekere structuur, daar lopen nog wel wat stromingen doorheen, degenen die wat van yoga weten wat voor stroombanen er doorheen lopen en die kennen ook de chakra's, want dat zijn allemaal elementen die bij deze lichamen horen, maar die t.o.v. dat vastevan ons stoffelijk lichaam veel flexibeler en vloeibaarder zijn. Dus wil de mens groeien, dan kan hij dat alleen maar in zijn maan-lichaam.

In de Oosterse filosofie komt u dikwijls tegen de begrippen Vuur, water, aarde en lucht en let u goed op dat ik dus niet vuur, aarde, lucht en water zeg, want als we het over dat laatste hebben, dan hebben we het over de 12-deling in zijn 4 componenten. Als ik dus hier een andere volgorde noem, dan geeft dat dus aan, dat ik met dezelfde woorden iets anders bedoel.

Vuur komt dan overeen met denken en in de Upanishads staat dat het vuur de grote reiniger is, daar hebt u dat beginsel ook weer dat vuur de grote reiniger is van ons hele bewustzijn. Dat betekent dus in feite dat wij in onze individuatie alle verschijnselen toch met de hoogste faculteit van het mensezijn, dus het denken, moeten aanpakken.

Water is dus alles wat met gevoelens te maken heeft en met emoties.

Lucht is dus dat luchtlichaam, dat maanlichaam is dus eigenlijk de bron waardoor dan in de Oosterse filosofie de prana doorheen gaat. Daar heb je dus de levenskant. Gooit u nu in deze combinatie lucht en water maar eens door elkaar en combineer dat maar met vuur, dan krijgt u een heel ander begrip en ook wat de maansfeer is.

Als we het hebben over de maan in de horoscoop dan kunnen we ons afvragen of er een indicatie is welke van deze 3 factoren in de mens (individueel gezien) een hoofdrol speelt. Welnu, de maan in een denkteken geeft aan dat persoonlijke ik in zijn projectie bij voorkeur en bij voorbaat zijn accent legt in het denken. De maan in een denkteken zal in het algemeen meer cerebraal zijn ingesteld.

De Maan in een vast teken (en nu ziet u al dat bovengenoemde indeling hier niet op slaat) die we de gevoelstekens noemen, zal in het algemeen meer ingesteld zijn op emotionele ervaringen, op ervaringen van pro- en contra; van tegenstellingen.

De Maan in de hoofdtekens zal het beste tot uitwerking kunnen komen door persoonlijk optreden.

Dit is de Maan in het bewegelijke, het vaste en het hoofdkruis gezien, dus denken, voelen en handelen.

De Maan gezien in de driehoeken is dus in vuurtekens, aarde-, lucht-, en watertekens.

De maan gezien als vrouw of het vrouwelijke, zowel in de horoscoop van een vrouw als in die van een man.

In de Geheime leer wordt gezegd, dat er 7 grote rassen zullen komen, die eerst op de niet fysieke gebieden een soort voor-ontwikkeling hebben en op ons stoffelijk gebied (dus het 4e gebied in het rijtje = aarde) zoals wij hier dus allemaal zitten Nu in ons stoffelijk aards bestaan. Dit is een ontwikkeling geweest die analoog loopt met wat we nu nog tegenkomen in de lagere rijken. Er is nl een zuiverstoffelijk rijk in de natuur (rotsen bijv.), een planten- en een dierenrijk en we hebben een mensenrijk als nummer 4 in het rijtje.

Nu is het verschil tussen de mens en de 3 voorafgaande rijken, dat daar geen zelfstandig denkvermogen is en dat is een element wat de mens wel heeft.

Nu is er gezegd dat dat 3e wortelras werd gevormd door Heren van Wil en Yoga.

Dat 3e ras schijnt geschapen te zijn (niet door een mannetje en een vrouw), maar door entiteiten die het vermogen hadden om a.h.w. beelden uit te werpen, die dan ingevuld moesten worden, waarvoor ze 2 bekende krachten gebruikten, nl wil en yoga. De wil kom je in de Oosterse litteratuur dan dikwijls tegen als de Icha-shakti. Pluto is in verheffing in Sagittarius en Perséphoné is in verheffing in Virgo, beide in denktekens dus. Virgo heeft dan alle 7 natuurkrachten in zich als een eenheid werken. Sagittarius is het teken waarin de mens zich als een persoonlijkheid vertoont. Sagitt. Capr. Aquarius en Pisces zijn de tekens die in het individuele geval een beeld geven op een andere wijze van de persoonlijkheid.

Maar Virgo en Sagittarius zijn dus wel alletwee denktekens. Toen dus het denken tot ontwikkeling gebracht moest worden, was het a.h.w. noodzakelijk om extra gas te geven, extra stoom. Het "scheppen" moest "voortbrengen" worden en daarvoor waren twee dingen nodig. Van de totale hoeveelheid energie waarover beschikt werd, werd de helft gebruikt voor het denken en de andere helft voor voortbrengen. Maar, twee halve is één hele en daarom was het noodzakelijk om de mensheid te splitsen in mannen en vrouwen, waarbij ieder de helft van de kracht kreeg tot de opbouw van de denkfunctie. De Griekse mythologie die daar goed in thuis is is eigenlijk niet anders dan een beeld, een opbouw van de cerebro-spinale-organen in het lichaam, het zijn allemaal denkfuncties die daar werden ontwikkeld. De Griekse periode is ook eigenlijk de ontwikkeling van het denken geweest en omdat ieder mens dus de helft kwijt was van zijn denkfuncties in zijn corpus (in zijn lichaam alleen dus), was het nodig twee halve tot één hele te maken.

Daar ligt in feite de achtergrond waarom er het mannelijke en het vrouwelijke is. De splitsing had te maken met de matrijs waarnaar het lichaam gebouwd wordt en de fysieke vorm die daarvan het gevolg is. Daarom vindt u in elk lichaam wat in ontwikkeling is, in de conceptie zowel de mannelijk- als de vrouwelijke factoren aanwezig. Daarom zit in elke man en in elke vrouw, potentieel de tegenpool en het hangt alleen van het lot (of hoe u dat noemen wilt) af ^{of} er de ene maal een mannelijk- en de andere keer een vrouwelijk lichaam nodig is.

De persoonlijkheid van de man, voor zover het het voelen en denken betreft en de persoonlijkheid van de vrouw, voorzover het het voelen en denken betreft is dus niet afhankelijk van het lichaam, van het geslacht; daarin zijn ze gelijk. U kunt hoogstens zeggen dat door de aard van het lichaam, het mannelijke hier overheerst in het denken en bij de vrouw het vrouwelijke overheerst in het voelen. Het is dus bij de horoscoop-duiding noodzakelijk om te weten of je met een man of met een vrouw te maken hebt als uitgangspunt zodat je kunt zien welke pool de beelden geeft (de maan), het vrouwelijke of het mannelijke.

Ook de verbeelding wordt weergegeven door de Maan, je kunt ook verbeelding van jezelf hebben, maar dat is weer een andere functie die daarmee samenhangt. Het betekent ook dat je iets tot beeld kunt maken.

De ideale samenwerking is niet alleen dat je samen kinderen kunt krijgen en het ras in stand houden, want dat is alleen maar belangrijk voor ons menselijk bestaan belangrijk, maar de ideale samenwerking is eigenlijk altijd tussen man + vrouw omdat die twee samen een eenheid vormen, met beiden een eigen functie. Ze zijn niet gelijk, maar wel gelijkwaardig.

Een bezwaar van de emancipatie is dan ook dat je moet oppassen dat je niet van het ene uiterste in het andere valt. Vrouwen hebben dan de neiging om mannelijk te doen. In het andere geval hebben mannen de neiging om vrouwelijk te worden, wat we in deze tijd sterk kunnen waarnemen. Het is natuurlijk een overgangsfase van de ene toestand in de andere waarbij onvermijdelijk de uitschieters van het verleden nu tijdelijk doorslaan naar de andere kant, totdat er op den duur een goede middenweg is gevonden.

De ideale samenwerking tussen man en vrouw is: dat de vrouw eigenlijk moet zeggen "zo is het". Als je haar dan vraagt om dat even uit te leggen, dan kan ze dat zelden, maar zegt dan "maar het is wel zo" en dan hebben ze nog gelijk ook. De man heeft dan de functie om het uit te werken, om daar de formule voor te vinden, of een tekening van te maken, er een uitwerking van te maken. Het eigenaardige is dan dat de vrouw eigenlijk de initiërende is en de man de uitvoerende.

Als ik Zon, Maan en Saturnus zie in de horoscoop, dan geeft de maan i.d. horoscoop van de vrouw aan het initiërende, want zij is degene ^{die} als Maan dit (ik denk dat heer Bakker de zon aanwees, maar zeker weet ik het niet) kan opvangen en de man met zijn "hersentjes" heeft hier wel een soort blokkade gelegd en het is de vrouw die de verbinding kan doorgeven, terwijl de man het uiteindelijk moet uitwerken. Dat is één kant, maar er zit nog een andere kant aan.

De mens is in zijn ontwikkeling groeiende en toenemende in Ik-besef. De man moet dan leren zijn Zon te vinden, zijn gevoel van eigenwaarde, zijn zelfgevoel en de vrouw moet ook leren haar zelfgevoel te vinden. In elke horoscoop kun je dus nagaan of de zon dan wel de maan sterker is.

Is de zon sterker dan de maan, dan is er dus een behoorlijke portie zelfgevoel aanwezig.

Als deze man of deze vrouw een partner ontmoeten dan kunt u er zeker van zijn dat bij die partner de zon zwakker is dan de maan. Want dan krijgen we de optimale functie dat zij elkaar gaan aanvullen. Niemand is voor 100% man en niemand voor 100% vrouw, dat zit trouwens ook in het potentiële lichaam al.

Je zoekt dus altijd in je partner de aanvulling tot 100%. Een man die dus erg vrouwelijk is ingesteld zal bij voorkeur een vrouw uitzoeken met een sterk positieve, mannelijke inslag. Een sterk negatief ingestelde man vindt dus wel weer een vrouw die dat ontbrekende in hemzelf opvult.

Mannen met de maan in negatieve tekens, zullen bij voorkeur vrouwen zoeken die hun zon in dominante positieve tekens hebben.

De aantrekking tussen man en vrouw is trouwens niet alleen een maankwestie, andere factoren spelen daar ook een rol in, maar de kern waar het om gaat zit wel in de Maan. Zowel de man als de vrouw moeten in zichzelf het zon-principe ontdekken en daarbij is de gang van beiden wezenlijk verschillend. De man is van nature meer op het denken ingesteld en moet het fysiek maar zien te rooien. De man neem ik in dat uitgangspunt dus ook als Saturnus, want we moeten ons niet verbeelden dat wij als mannen de zon zijn en de vrouwen de maan en dat we daarom een hogere rol en functie hebben in de samenleving dan men gewoonlijk wel bewust is, nee, de man is in dit samenspel de opbouwende Saturnus. De man als Saturnus moet via zijn vrouw als Maan de drieënheid compleet maken door de zon te vinden.

De man moet dus via het vrouwelijke in zichzelf of de vrouw, zichzelf ontdekken, dat is de functie van de man t.o.v. zijn vrouw.

De vrouw is het maan-principe. Wil zij een stabiel middelpunt worden, met een sterk gevoel van eigenwaarde en zelfgevoel, dan moet de vrouw die Saturnale man nemen, want dat is dan in de uiterlijke wereld haar steunpunt en kan dan door Saturnus te weerkaatsen ook de zon vinden.

De individuatie van de man en de vrouw volgen een verschillende weg. De vrouw gaat van maan via Saturnus en als het goed is, als uitkomst naar de Zon.

De man gaat van Saturnus, via de maan naar de Zon.

U ziet dus dan in de man-vrouw-verhouding de wederzijds individuatie een belangrijke rol speelt. U begrijpt wel dat hierbij natuurlijk ook de planeten een belangrijke rol spelen, maar het gaat HIER nu even om de man en de vrouw "als persoon".

Individuatie beoogt door negatie van de bijzonderheden te komen tot het algemene. Het betekent dus eigenlijk dat je je van het lichamelijke los moet maken en meer en meer tot een individueel (dus daar sta ik dan rechtop) ZIJN moet komen, dus heel bewust ZIJN. Je moet dus ordenen in dat veld en schoonmaak houden wat het wiebelen van die as (zie schema) mogelijk maakt. Want u begrijpt wel dat een element als de Maan, in de horoscoop zo ongelofelijk verplaatsbaar is en zich overal mee kan bemoeien en overal bij betrokken is, heel gemakkelijk uit die as raakt om dan ergens in dat veld kan gaan zwerven. Heel extreem psychologisch kun je dan dwang-handelingen krijgen, waardoor je gewoon door een bepaald deel uit de geheugeninhoud van dat lichaam en van die ervaringen, waardoor je dan al die dingen gaat zitten doen

Dit laatste proces betekent

niet dat je dat hele zaakje moet wegvegen, maar het betekent wel dat je het veld hier (zie schema) gaat beheersen en het veld beheersen betekent in feite in de hoogste zin dat ik toch weer bij dat aarde-symbool kom, wat ook het pars-symbool is waar het kruis de cirkel beheerst met de horizontale- en de verticale lijn. Op elk van die niveaus kan ik me dus als middelpunt opstellen en als ik dat vermogen heb om op elk punt van deze lijn mezelf op te stellen bijv. als denker, of heel positief als voelend mens of heel positief als handelend mens en me nergens meer door af laat leiden, rustig in het midden sta en doe wat gedaan moet worden en laat wat niet gedaan moet worden dan is dat het ideale én van de aarde als symbool én van het Pars.

De belangrijkste eigenschap van de maan in de horoscoop is het geheugen. Nu hebben we de neiging om bij "geheugen" alleen maar te denken aan wat we uit de boeken hebben geleerd en ervaringen die we hebben gehad en hebben onthouden en die we weer boven water kunnen halen als dat nodig is. Natuurlijk is dat óók geheugen, maar ook een ervaring die gepaard is gegaan met lustgevoelens of met onlustgevoelens vergeten we niet. Dat is ook een vorm van geheugen. Het is zelfs een geheugenvorm, een geheugenbestanddeel dat een mentaal reproduceren kan beletten. Als we bijv. iets geleerd hebben waar we beroerd en misselijk van werden en we moeten dat jaren later ophalen om te weten hoe dat ook al weer was, dan kunt u er zeker van zijn dat het veel en veel meer moeite

kost om dat weer uit je geheugen op te vissen dat iets wat je met veel plezier en veel interesse hebt gedaan. Alle mogelijke ervaringen die de mens met zijn gevoelslichaam (=maanlichaam) oproept, zijn dus in hoge mate bepaald vanuit de ervaringen die we gehad hebben. Dan zijn de primaire ervaringen (dat hebben we vroeger bij de opvoeding al eens gehad) van de drie instincten die als kind zijnde het ik opbouwen (Mars jupiter en Saturnus) en dat blijft doorgaan, want we doen altijd en voortdurend ervaringen op. Bij de één spreken die ervaringen en gewaarwordingen meer mentaal aan en een ander is er meer gevoelsmatig door getroffen en weer anderen nemen het voor kennisgeving aan en gebruikt het wel als hij het nodig heeft.

Op de één of andere manier worden als die ervaringen in dat hele maan-gedoe vastgelegd, al weten we niet hoe dat gebeurd en zij vormen tesamen het totaal van de ervaringen of de inhoud van het ik.

Ons lichaam heeft als brug naar het waakbewuste ook een ervaringsinstrument nodig en alle ervaringen worden dus ook opgeslagen in ons hersenbewustzijn. In dat verband behoort de maan dus ook gezien te worden als aangever van de hersenen. Dat geheugen (en daarom heb ik ook op het bord gezet: hersenwerking - leervermogen) zo gezien, zijn eigenlijk de twee hoofdfuncties van de maan. Om nu het geheugen van de maan in de horoscoop te beoordelen moeten we dus kijken naar de stand in teken en sector en naar de aspecten.

Maan in vuurtekens geeft mensen die in het algemeen het beste die dingen kunnen onthouden en reproduceren waarbij ze zelf als een soort middelpunt, als een soort hoofdfiguur betrokken waren. Zij willen sterk zichzelf blijven.

Mensen met Maan in een aardteken zijn de herhalers en repeteerders.

Mensen met maan in waterteken zullen in het algemeen meer hun gevoel een rol laten spelen en die dingen onthouden waar ze emotioneel en plezierig door getroffen worden en mensen met de maan in een luchtteken staan eigenlijk overal voor open.

Je kunt in de horoscoop dus nagaan welke aard het geheugen heeft en door de aspecten op de maan kun je zien welke planeten dat geheugen bevorderen en door de soort van de aspecten, op welke manier dat gebeurt,; of ze belemmerend of bevorderend werken. Iemand met bijv. Maan ingaand vierkant Neptunus heeft erg veel moeite om de dingen weer boven water te krijgen, terwijl iemand met de maan in goed aspect met Saturnus de zaak goed in zijn hoofd heeft zitten.

Waarom is dat geheugen nu nodig, welnu, omdat iemand die geen geheugen heeft, niet kan leren, niet waarnemen en alleen maar gewaarworden.

Voor de bestudering van het leervermogen, moet je wel degelijk in de gaten ^{krijgen} hoe de mogelijkheid is om het geheugen tot stand te brengen en welke reproductiekansen er in zitten en dat laatste wordt verhoogd als de maan een goed aspect maakt met de ascendant.

De Maan is ook de wijze van reactie en de maan in teken en met de aspecten geeft aan hoe de mens reageert. De Maan is dus primair geen agerend geval. Hij reageert op prikkels die van buiten kunnen komen of die in de gevoels- of denksfeer liggen (heer Bakker wees nog iets aan op het bord en ik denk dat hij het gebied van handelen aanwees). In het denk- of in het gevoelsgebied zijn dus vormen aanwezig, elementen aanwezig waarop dit lichaam kan reageren. We kunnen bijv. ergens binnenkomen waar we de sfeer fijn vinden of het kan ook dat er ergens een nare sfeer hangt. In beide gevallen kan er zintuigelijk gezien hetzelfde gebeuren, je kunt allemaal in een stoel zitten en allemaal met elkaar praten en in beide gevallen kan de sfeer dus volslagen verschillend zijn, hoewel de situatie dus uiterlijk hetzelfde kan zijn.

Wij reageren dan dus gewoon in ons maanlichaam op die sfeer. Dat reageren wordt dus erg beïnvloed door al de ervaringen die we gehad hebben, in zoverre heeft ons geheugen dus ook invloed op ons reageren. Maar ook wat we wél ervaren hebben, maar wat we vergeten zijn, heeft ook erg veel invloed op ons reageren. Wanneer we bijv. een onaangename ervaring hebben gehad die we vergeten zijn, dan kan het zijn dat wij in een situatie die emotioneel gezien dezelfde sfeer om zich heen had als vroeger die ene ervaring, niet reageren op wat er concreet op dit moment gebeurt, maar dat onze reactie veel meer bepaald wordt door een gevoels-emotie die we vroeger hebben gehad. Ook dit is weer in de horoscoop te zien door na te gaan of er blokkades plaatsvinden voornamelijk vanuit de sectoren 4 en 8 t.o.v. de Maan. Zijn de aspecten harmonisch dan is er dus niets aan de hand, maar zijn ze disharmonisch en vooral als 4 overheerst, dan zit het er dus dik in dat er veel onverwerkte emoties (onaangename) niet tot hun recht komen.

Bij Maan-conflicten spiegel je de ergernis van de ander onbewust. Nemen we nu een conflict tussen twee planeten, bijv. Jupiter ingaand vierkant Saturnus, deze persoon heeft een geloofsovertuiging (Jupiter) en die wil hij als een soort macht op anderen overbrengen. Dit is natuurlijk een prachtig aspect voor een missionaris. Deze persoon die dit conflict heeft, maar dat als zodanig niet erkent, komt iemand tegen die een ander met geweld wil overtuigen en wel met een zeker gezag en daar ergert hij zich verschrikkelijk aan omdat die persoon ook een aspect heeft van Jupiter ingaand vierkant Saturnus. Nu spiegelt hij zich erg zacht aan een ander, en gaat daartegen vechten. Dit is ook een vorm van project, d.w.z. hij herkent bij de ander zijn eigen probleem waarvan hij zich niet bewust is maar wat er wel is, want wat hij zo graag zou willen doen, dat pikt hij niet als een ander het bij hém wil doen.

Als je je heel positief instelt voor je eigen individuatie, dan kun je van het bovenstaande erg veel leren en ieder voor zich kan dat toepassen, hoewel het erg moeilijk is natuurlijk. Op het moment dat je je aan iemand gaat ergeren moet je je eens gaan afvragen hoe dat bij jezelf in elkaar zit en of je zo'n conflict ook in je eigen horoscoop kunt vinden. Het is dan mogelijk om door projectie (dus de ergernis bijv.) jezelf te leren kennen. Je hebt je dan óók gespiegeld aan een ander, want je hebt die ander als een spiegel gebruikt voor jezelf en je moet dan die spiegel (die ander) dus niet stukslaan omdat hij zo'n akelig beeld geeft, maar je gaat naar jezelf zitten kijken en gebruikt deze projectie voor zelfontwikkeling en dat is positief. Mensen met de maan in positieve sectoren zullen bij voorkeur niet projecteren.

Naar binnen projecteren doen meer de mensen met de maan in negatieve sectoren, het is dus logisch dat als de sectoren 4-8-12 sterk zijn zulke mensen sterk tot zelfbespiegeling geneigd zijn en niet zozeer wanneer de 1-5-9 sterk verbonden is. De spiegelwerking kan ook nog op een andere wijze zijn en dat hangt er van af of de maan méér of minder waardegevoelens geeft.

Er zijn 3 soorten spiegels; de vlakke spiegel geeft hoewel omgekeerd, toch precies weer wat er tegenover staat.

De bolle spiegel geeft alles vertekend weer, bijv. een lang lichaam en kleine benen; iemand dus met een heel sterke maan die sterk geafflicteerd is, zal werken als een bolle spiegel; als zo iemand dus op een ander reageert of op een ander projecteert, dan gaat hij enorm overdrijven en op een andere manier gaat hij er veel bijslepen wat er allemaal niets mee te maken heeft. Hij geeft dus een volkomen vertekend beeld.

Dan is er nog de holle spiegel waarbij je dus eigenlijk een straal krijgt wat op een gegeven moment natuurlijk ook nodig is nl. wanneer je echt iets goeds hebt over te dragen en dat heel scherp op iemand die dat nodig heeft, wilt richten.

Die maan is dus zo flexibel, dat je door bewuste instelling een bolle spiegel kunt zijn en dan ga je overdrijven; een vlakke spiegel kunt spelen waardoor je dan objectief gaat weergeven; of conisch = hol kunt zijn, en dan ga je dus richten.

Iemand die zich dus heel bewust instelt, kan dus zelf bepalen als IK op welke wijze hij zich instelt t.o. zijn reacties, emoties en projecties en hoe hij dus weerspiegelt.

Degenen onder u die Walpurgisnacht gelezen hebben van Mayerling, hebben een pracht voorbeeld van een vlakke spiegel en dat is Kraflöh (??) tegenover die dokter en aan wie hij laat zien wie hij is; hij beschrijft dus die dokter en hij ziet zichzelf dus in die dokter. Een volkomen vlakke spiegel, hij maakt het niet mooier en niet lelijker. De lenswerking sla ik nu even over.

Verbeelding: Er zijn dus 2 principes van verbeelding. Ik heb wel eens iemand horen zeggen "als je niets bent en je verbeeldt je niets, dan ben je helemaal niets en dat was letterlijk zo. In dat geval is de verbeelding dus wel erg belangrijk voor die persoon, het is dan een soort bescherming een soort stevigheid in hun bestaan om zich te kunnen handhaven. Dat is dan wat ik zou willen noemen de psychologische verbeelding.

Er is ook de creatieve verbeelding van de maan en dan gaat die maan dus uit een andere sfeer (wat de kunstenaar ook heeft) laten we het maar onbewust noemen, a.h.w. beelden gaat geven (dat is ook een maanfunctie) die dan later gestalte moeten krijgen. Een sterke maan met conflicten heeft dus meer aanleiding om zich wat te verbeelden dan een maan die conflicten heeft met negatieve planeten.

Een maan met goede aspecten heeft een goede verbeelding van zichzelf, afhankelijk van de omstandigheden.

Individuatie is een begrip wat voornamelijk door Jung is uitgewerkt en later ook door andere psychologen is opgenomen. Jung zegt dat individuatie betekent: iets afzonderlijks vormgeven, iets eigens maken, iets zelfstandig maken los van wat er omheen zit. Een individu is eigenlijk een ondeelbare eenheid. In het schema heb ik gezet dat de maan dus de middelaarsfunctie heeft. Als u de Christelijke Godsdienst neemt, dan heeft men daar de Vader, de Zoon en de H.Geest. Astrologisch gezien de God dus de Zon; de H.Geest is eigenlijk Demeter, de schepping als zodanig; en de Middelaar is de Zoon. Zo is dus ook tussen ons Geestelijk- en ons aards bestaan de Maan de middelaar.

De persoonlijkheid die dus tussen dat denken, voelen, handelen/actief-zijn, instaat, is de Maan in zijn verplaatsbaarheid. Wij hebben met ons persoonlijk IK het vermogen om elk ogenblik van van het soort van bewustzijn te veranderen. Als je bijv. aan het lezen bent, ben je daar helemaal in verdiept; gaat de bel dan sta je op om de deur te openen, dan verplaats je je bewustzijn dus naar het handelen.

U begrijpt wel dat een zo druk Ik wat de hele tijd door ergens mee bezig is, bijv. met zijn hobby en met alles om hem heen, haast geen tijd meer heeft om zich bewust te worden dat het een soort kanaal moet worden, een verbinding moet worden tussen de geestpool en de stofpool; dus tussen het hoogste beginsel/het blijvende en zijn stoffelijke bestaan.

Het besef van iemands persoonlijke Ik hangt ontzaglijk af van zijn inhoud, van zijn ervaringen. Als u op het ogenblik het vermogen zou hebben om uw lichaam helemaal kwijt te raken, uw naam en uw woonadres ook, dan zou het bij een enkelin (??) misschien verschrikkelijk moeilijk zijn om dan te zeggen "ik zal meteen wat gaan doen".

We weten ook dat als we slapen, we heel weinig als IK fungeren, je ondergaat je dromen met al zijn beelden maar weinig bewust.

Individuatie betekent dat je een persoonlijk ik moet zijn zonder alles wat er op en er aan zit, daarvan onafhankelijk te zijn en dus los van je emoties kunt zijn, los van je gevoelens, los van je denken en los van je handelen. Ik denk dat we allemaal dan nog wel eens opnieuw zouden moeten beginnen voordat we daar in slaagden.

Dat neemt niet weg dat er in ieder mens toch een aangeboren behoefte is om toch eigenlijk een grotere eenheid vast te houden die hij innerlijk wel graag wil hebben, maar waaraan hij door heel het leven met al zijn facetten, maar niet aan toekomt.

Daar komt bij dat je je ikbeeld, je Maanbeeld, helemaal hebt opgebouwd vanuit de wieg, vanaf het moment dat je IK kon zeggen bestond dat uit alles wat in die 3 eerste jaren om je heen geschiedde en met dat beeld ga je door het leven en met dat beeld heb je dus te maken. Dan krijgen we dus ook weer op een andere manier de inwerking van dat geheugen, nl alle ervaringen die niet alleen mentaal gezien zijn opgedaan, maar de ervaringen die vastgelegd zijn ook, maken het vaak onmogelijk om echt helemaal jezelf te zijn.

Nu is dat ik niet altijd zo sterk, het kan soms betrekkelijk gemakkelijk uit elkaar vallen. Bijv. schizofrene toestanden, waarbij een ik in zijn onderdelen helemaal uit elkaar valt en je allemaal aparte brokstukken krijgt, die zelfstandig gaan optreden. Je krijgt dan bijv. figuren die zeggen "ik ben Napoleon", dan is er dus een stuk machtsvoorstelling in zo iemand wat zich uitgebeeld heeft als een Napoleon en die wil zo iemand dan zijn. Dan is zo'n stuk uit zijn geheugeninhoud een zelfstandig leven gaan leiden.

Individuatie is dat je leert tussen alle krachten te gaan staan en die in evenwicht te houden. Vooral bij opposities van een planeet op de Maan, waarbij het ik naar twee kanten wordt getrokken, voel je die bewegelijkheid van het Ik op die Maan, want tdat zit het op de ene en dan weer op de andere pool en zo schommel je maar tussen je twijfels heen en weer. Het oplossen van een twijfel is eigenlijk niets anders dan te leren rustig jezelf te worden, dus in dat middelpunt.

Voor individuatie moet je je losmaken van je geheugeninhoud, waarmee ik niet bedoel dat je die inhoud overboord moet gooien. Het kan dus zijn dat ik in een situatie net zo ga handelen als toen ik veel vroeger eenzelfde situatie onderging, omdat zich dat feit in mijn geheugen heeft vastgezet. Ik ga nu weer hetzelfde reageren.

Zo zie je soms ook van jezelf dat je in je handelen je vader of moeder nadoet en dat komt omdat dat van vroeger ook is ingegrift en je hebt dan je ik verbonden met het vader- of moederbeeld. Het is de bedoeling om dat wat je je allemaal verbeeldt (en dat ervaar je niet als ver"beeld"en, maar je voelt het alsof je zelf echt zo BENT) los te leren laten. Los leren komen van de bindingen aan alles wat je niet bent. Daarvoor is nodig dat je in de gaten krijgt "wat je niet bent" en dus de projectie en de weerspiegeling gaat zoeken in jezelf, dan heb je tenminste in de gaten wat je Wel bent.

Het is ook nodig dat je de planeetkrachten leert gebruiken in die gevallen waarvan je weet dat je ze gebruiken moet. Wanneer de maan aspecten heeft met planeten dan is dus het proces van individuatie voor die gevallen dus iets gemakkelijker dan wanneer de maan die aspecten niet heeft.

Gesteld dat iemand Maan uitg.vierk.Mars heeft, dat betekent dat zo iemand moet leren (uitg.vierk.) persoonlijk(Maan) om zich toch staande te houden/te vechten vóór (Mars)iet. in een bepaalde situatie. Hij moet dus leren persoonlijk te vechten en zich in een bepaalde situatie beter te bevestigen. Leren vechten tegen alle krachten die proberen hem van de kaart te vegen. Op zichzelf is dit een heel nuttig aspect, ook psychologisch goed als je maar weet waarom je vecht. Als het bewustzijn, dat ik, verloren gaat in die strijd, zodat het dus gaat "strijd om het strijden" en niet om het bevestigen, dan is het dus Mars die de teugels in handen heeft en die sleept die Maan mee.

Maar in het individuatie-proces betekent dit vierkant dat je je bewust moet worden wanneer je wél en wanneer je niet moet vechten.

Iemand die geen Maan-Mars vierkant heeft en toch moet leren vechten kan dit in dit proces toch ook, want het zou vervelend zijn als je in dit individuatieproces alleen maar zou kunnen individueren als de maan een aspect heeft met een planeet. Dan zou dus iemand zonder Maan-Mars-conflict nooit kans hebben om zich ergens te handhaven of te plaatsen .

Individuatie betekent dat je BEWUST met elke planeetkracht leert werken ook al heeft de Maan er geen aspect mee, maar dat kost dus nu bewuste inzet. Hij weet dus dat hij het vermogen mist om ergens voor te strijden en dus ook een uitg.vierk. mist wat hem vanzelf zou dwingen om te vechten en ook door projectie naar buiten toe er door de omgeving gemakkelijk toe gedwongen wordt, maar het kan toch tot zijn proces moeten horen dat hij wel moet vechten. Dus toch werken met aspecten die er niet zijn.

Je kunt dus ook een ingaand aspect wat je niet hebt, toch leren gebruiken.

Stel dat iemand van naturen een beetje teveel "blind" vertrouwen heeft, te goedgegelovig is, als hij dan een ingaand vierk. Maan-Mars heeft dan wordt hij door allerlei omstandigheden in en buiten zichzelf, gedwongen om van het geloof wat hij heeft, af te stappen. Dat gaat met strijd, verdriet en moeite gepaard, maar in ieder geval hij heeft dat aspect mee om in zijn individuatieproces vrij te komen van die oude geloofsbindingen om nu maar een willekeurig voorbeeld te noemen.

Iemand zonder Maan-ing.vierk. aspect kan ook wel oude geloofsbindingen hebben, die hem dan wel geen pijn doen en waar hij geen last van heeft, maar toch een wurgende, onzichtbare greep op de vrijheid van het ik hebben. Maar zo iemand kan in zijn individuatie proces dus toch wel, maar dan bewust, zeggen "daar moet ik ook nog vanaf van die geloofsbindingen". Zo iemand moet dan bewust aanpakken en zich afvragen wat de blijvende waarde van dat geloof is en wat is alleen maar buitenkant.

Je kunt dan in de horoscoop zien welke aspecten wel of niet geworteld zijn of dreigen te worden, maar als je zo'n aspect niet hebt dat je dan een ander hulpmiddel nodig hebt om toch te ontdekken wat de bindingen zijn waar je geen last van hebt. Als je aan het individuatieproces wilt beginnen en aan de geestelijke ontwikkeling, dan moet je a.h.w. een soort katharsis doormaken, een geestelijke reiniging. Je moet dan heel veel aandacht schenken aan je dromen en hun betekenis om te weten waar de plussen en minnen zitten en op jezelf leren gaan bekijken en beschouwen.

De Maan draait dus om de aarde en er zijn er in die omloop twee merkwaardige standen. Als het nl volle Maan is, staat de aarde tussen de Maan en de Esplaneten in, want de Zon schijnt dan op die volle Maan. Iemand met zo'n Maanstand is dus theoretisch gezien psychisch instinctief volwassen. In zijn ontwikkelingsproces is dus een zekere mate van volwassenheid bereikt.

Misschien zijn er onder u die wel eens het schilderij hebben gezien van Grünwald, waarop Christus aan het Kruis hangt, waar Johannes de Doper aan de andere kant staat afgebeeld en verder de 3 Maria's. Daar heb je dus die drie Maan-aspecten aan de ene kant (die 3 vrouwen) en Johannes de Doper als de wegbereider (de volle maan) die wijst naar de Christus en dan zegt "ik moet afnemen en Hij moet wassen". Een prachtig beeld van de volle Maan met de 3 instincten achter zich, hij is fysiek dus klaar en moet dus nu weerkaatser gaan worden van de Geestkant en dat is het geval wanneer we Nieuwe Maan hebben. Dan staat de Maan tussen de aarde en de Esplaneten in. De persoonlijkheid van de nieuwe maan heeft achter zich en laat door zich heengaan "het Es".

In Esoterische Verenigingen, o.a. de Vrijmetselarij heeft men 2 feesten die men het St. Jan's feest noemt, nl het feest v.d. volle Maan wat op 21 Juni is als de Zon in Cancer staat. Het feest van Nieuwe Maan is Kerstmis wat niet altijd gevierd wordt.

In de Evangelieën is de nieuwe maan ook een Johannes, want Johannes is een Maan-figuur, maar nu niet J. de Doper,, maar Johannes de Evangelist die doorgeeft wat Christus wil doorgeven.

U ziet dus dat het in het individuatieproeecs v.d. Maan heel belangrijk is dat je eerst als mens de instincten moet leren beheersen, volledig onder contrôle moet hebben, dan ben je een volwassen/volgroeide persoonlijkheid m.b.t. de instinctieve natuur. In hoger aanzicht en in een latere fase moet je een echte doorgever leren worden van de geestelijke kant, dus van de geestelijke krachten; de Johannes figuur die ook de openbaringen schreef dus en ook de toekomst gaf.

We moeten dus leren om zelf in staat te zijn al ons handelen, onze gedachten en onze gevoelens te bekijken en te leren in hoeverre het de instincten zijn die mij dwingen of dat ik me er van los kan maken, van die soort dingen afstand nemen (dat is dan weer het louteringsproeecs) het accepteren dat je ze hebt maar het moet je niets meer kunnen schelen. Iemand heeft bijv. Maan uitg.vierk.Mars en dat houdt hij tot aan zijn dood en hij zal er dus toch elk ogenblik op los slaan en je kunt dus zeggen dat daar nu niet erg volwassenheid uit blijkt en dat is in één leven natuurlijk ook niet voor elkaar te krijgen, maar zo iemand kan wel leren (en dan is hij er wel VRIJ van) dit te accepteren van zichzelf. Dan gebeuren er psychologisch 2 merkwaardige dingen, le neemt de behoefte om er op los te slaan neemt af en 2e als je er weer op los hebt geslagen realiseer je je dat meteen en weet dat je er weer ingetippeld bent en neemt je voor dat dat de volgende keer niet weer moet gebeuren. Er vindt een slijtage-slag plaats wat losmaking tengevolge heeft van de gebondenheid aan de behoefte om er op los te slaan. Je gaat het relativeren en je weet dat wanneer je de dingen maar genoeg herhaalt, dan kom je er los van.

Er is ook een ander schema wat de individuatie weergeeft met de instinctieve en de intuïtieve driehoek en daar staat de Maan dus middenin. U ziet daar dezelfde verticale lijn als in het le schema.

Iemand in een zuivere individuatie als hij helemaal geslaagd is, deze krachten (de instincten) allemaal beheerst en dus los is gekomen van alle inhouden en vormen waarop zijn ikbesef berust, dus alles

wat hij zich verbeeld heeft te zijn. Het is er nog wel en hij kan dat ook behouden, maar hij is er LOS van. Zo iemand kan dus zeggen in een bepaalde situatie: ik ga nu Mars bijv. gebruiken, maar als ik dat doe, dan is dat vanuit een geestelijke overtuiging. Dus het Es beveelt dan wat het Ich moet doen.

Wij krijgen dus de typische ontwikkeling als kind en als mens begin je op 21 jaar met de instincten te werken; door reflexie gaan we daar in ons verdere leven langzamerhand in ons Es op antwoorden. De Es krachten kunnen dus tot ontwikkeling komen doormiddel van de instinctieve beleving, maar er moet dus een tijd komen dat het Es gaat zeggen wat het Ich moet doen en dat kan dus pas als je de Volle-Maan periode hebt bereikt net als die Johannes-figuur. Je hebt dan die instincten 100% dóór en dan ga je op de boog naar de nieuwe maan beginnen te leren om Venus te laten bevelen wat Mars doet; Zon idem wat je uiterlijk gaat doen (Saturnus) en Vulcanus dus over Jupiter laat heersen.

Alles laten vallen dus wat het persoonlijke Ik heeft opgebouwd als beeld van jezelf en dan toch IK blijven zeggen. Het is een moeilijk proces en daar waar je dus aspecten hebt meegekregen ligt het dus wat gemakkelijker om het te ontdekken dan wanneer je ze niet hebt. Zo kun je dan je aura op den duur meer gebruiken om het geestelijk door te laten (i.p.v. alleen maar te weer-kaatsen) om daardoor weer anderen te kunnen helpen die later gestart zijn.

Iemand met Zon-conjunct Maan leeft letterlijk nog als Adam en Eva in het Paradijs, ze moeten de wereld nog ingeworpen worden en dat gebeurt dan door het uitg.vierkant, want bij het conjunct is hij nog niemand. Met het uitg.vierkant moet iemand dus leren te beginnen iets te zijn. Daarna wordt hij bij de opp. geconfronteerd met de twijfels van buiten en binnen en bij het ing.vierkant moet hij eigenlijk een omklap geven door de beheersing v.d. instincten te laten geschieden, bewust te laten geschieden door het Es. Dus daar ligt de koppeling. Iemand met een conjunctie leeft dus daarom in het paradijs, omdat hij het Es nog achter zich heeft.

